

მშენებელი

რედაქცია და კანტორა იმყოფება თფილისის ქუჩაზე, მიქელაძის სახში. კანტორა ღიაა დღის 9-2 საათამდის, და საღამოს 5-8 საათამდის, კვირა-უქმე დღეების გარდა.

გაზეთის ფასი:	
თვიური	1 მან.
თბილისი	1 თუმანი.
ცალკე ნუმერი	2 შაური.
განცხადების წესები:	
პირველ გვერდზე პერიტი ღირს	1 აბანი
უანგებოდ გვერდზე	1/2 აბანი
ქალაქ გარედან მისამართის გარეშე	1/3 აბანი
სამგზავნო ხარჯების დახმარება	თითოეულ არა უმეტეს სამი გამომცემლობის, ნაშუადღევს საათ.
№ 2. 2 საათის შემდეგ 7 მ.	

№ 114

ყოველდღიური საზოგადოებრივი და სალიტერატურო გაზეთი

№ 114

ხელის მოკლეობის სასურველი

გაზ. ჩვენნი ქვეყნის კანტორა სთხოვს ხელის მოკლეობას, რომელთაც ვადა გაუთავდა ან უთავდება დროზე შემოიტანონ ხელური ფული უკიდურეს შემთხვევაში კანტორა იძულებულ იქნება შესწავილოს გაზეთის გზავნა.

საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიულ პარტიის ქუთაისის კომიტეტი

მით აცხადებს, რომ წევრად ჩაწერა, საწევრო გადასახადის შემოტანა და პარტიულ საქმეებზე მონაწილეობა შეიძლება ყოველ დღე დღის 8-2 და საღამოს 7-9-დგ პარტიის კანტორაში. თბილისის ქუჩა, ს. მიქელაძის სახლი, გზ. ჩვენნი ქვეყნის რედაქციასთან.

1. საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის პროგრამა.
2. ვ. წერეთელი. შეიძლება თუ არა მოსპობს ეკლესიის საკუთრებას მიწაზე.
3. ვ. წერეთელი. 1783 წ. ტრაქტატი. ავტონომია და ფედერალიზმი.
4. ტ. მარგველაშვილი. ჩვენი ეკონომიური აღორძინების საშუალებანი.

საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ბათუმის კომიტეტი

ამით აცხადებს ბათუმში მსხვილ გზებზე წევრთა და თანამაზრეთა სასურველად, რომ პარტიის ბიურო აგვისტოს 16-დან გადატანდეს ახალ მინაზე: გურიის შესახვევი №6. გოგიტიძის სახლი. აქვე არის პარტიის საოქცეო და რაზმი. აქვე შეიძლება პარტიის წევრთა ჩაწერა და ყოველ გვირაბს ცნობების მიღება პარტიის ცხივრებიდან დღის 10-3 საათამდე და საღამოს 6-8-მდე.

დაწესებულია და ეკრძა პირებსაც ვიზიტი, წერილები ამავე მისამართით გამოვიგზავნონ. ბათუმის კომიტეტი.

გამოვიდა და იყიდება ევგად წიგნის მალაზიაში ტიტუ მარკვალიაშვილის წიგნი

ჩვენი ეკონომიური აღორძინების საშუალებანი

ფასი ერთი მან. მთავარი საწყობი წიგნის მალაზიაში: „მთავარი შვილი და ამა.“

დმ. შორაშოლაძის მალაზიაში

(მხებილის ქუჩა საკუთარი სახლი) ეს არის მივიღეთ ბარჯუმის წვადი დადი და პატარა მოთლები, ფასები ზომიერია.

განცხადება

ქუთაისის სსთავად-სახურთა ქართული გიმნაზია ამით აცხადებს, რომ სულხანდუბაძის გამომცემი იწყება სექტემბრის 11-იდან, მისი დღეები (1 და 2 განყოფილებები) 16-ს და სწავლა ვა დაიწყებს 20 სექტემბერს.

ქუთაისის რეალური სასწავლებელი

ამით აცხადებს, რომ იქ თავისუფალია ქართული ენის შტატის მასწავლებლის ადგილი მსურველთა შეუძლიათ თხოვნი მიმართონ ამავე სასწავლებლის პედაგოგიურ სამსახურს.

რუსეთის დემოკრატიული

ავგისტოს 27-ს რევოლუციის 6 თვე შესულია. რუსეთი ვერ დაეცა რევოლუციის რევოლუციურ ცხოვრების ნახევარ წლისთვის. მისი ვითარება სასოწარმყვეთია.

პარტიის იმედი, მაღალი აღზრდილობა მუკარე სინამდვილემ შთანთქმა. რევოლუცია დიდ კრიზისს განიცდის და ცენტრალური წინაშე წარსდგა. რა იყო მთავარი მიზეზი, რევოლუციის კრიზისი რომ გამოიწვიო?

შინაურ პოლიტიკაში ბევრი ძნელი კითხვა წამოიყენა დროს. სოციალური ცხოვრება მთლიანად გარდაქმნის მოთხოვნა. საკუთრებით დატანჯულ-დამკარგებულ ერებს დრ. მმართველობის რევოლუციის ძვირფას ალტერის გასანდობდ-ლათ შიდადგენ.

ცივი და წინადახედვე იყო მასხუბი ზომიერ დრ. გამგებლობისა. სახელმწიფოს ცხოვრებას ძირითად სტედიდენ, ახალ ფორმებს აწესებდენ, ხოლო ამავე დროს არა მპრობულ ერებს ეუბნებოდენ: „აქვენი მომართობა რევოლუციის საფუძვლით არის მიმართული. დასრულებულ დასუქნებულ კრებამდრო. მარტის მთავრობამ ეროვნულ კითხვაში აქტივობა არ გამოიჩინა. უარი უკრინას, მუქარა ფინესს, დიპლომატობა გერმანელებსგან დაპყრობილ მოლონეთთან.

სოციალურმა საქართველოს ცვლელის დასუქნებაც კი არ მოსურვია. რევოლუციის მთავრობა ნამოკლე გამოდგინა. იგი უკონტროლოდ მმართველობამ შეტყვევდა.

საქართველოს ამავე მოხდა. მთავრობაში შევიდნენ სოციალისტები მეურვერესეთა და რევოლუციონერთა სახით.

მთელი მსოფლიო რუსეთს აპყრობდა ფედალს. სოციალისტების არაფრეუბნების მოვლიდენ. საწესდართა სოციალისტების გამგებლობის დროს გაიზარდა და გამყარდა ის სერიოზი კრიზისი, რომელმაც რუსეთი გაჭირვის საზღვარზე მიყვანა. სოციალისტები არ დადგენ გარკვეულ გზას. სახელმწიფოს ცხოვრებისთვის გამჭირვალად ვერ გამოამართლეს. პირველად აუშნებდენ ბურჟუაზიას, აიძულებდნენ გენერალსტრეიკს. შინაური ფინანსები ვიწროვდა და სასურსათო გაჭირვება ძლიერდებოდა, წარმოება ჩერდებოდა. არცერთი საშუალება, არცერთი გზა სოციალისტებს არ გამოუჩინებიათ, რომელსაც შეეძლო მდგომარეობის შესწორებად გამოეყვანა.

რუსეთის სოციალისტები არა მპრობულ ერებს უშლიდენ ეროვნულ თვით-მოქმედებას და მით რევოლუციის ლიბერალიზაციის გზას უხევენდენ. ასეთი სახით ვიდრე რუსეთის რევოლუცია და თანდათან რთულდებოდა. მეურვერესეთს სოციალ-დემოკრატიზმმა იფლისის 3-4-ს პეტრეს ქალაქში აღდგომი გამარჯვება. მათი მიზანი იყო რყევაში მყოფ მმართველ სოციალისტებისათვის სახელმწიფოს საქე წყევრთა და პროლეტარიატის დიქტატურა გამოეცხადებოდა. მეურვერესეთს ბურჟუაზიული პოლიტიკურ რევოლუციის მიხედვით რევოლუციის ემხედნენ იფლისში მეურვერესეთს დამარცხდენ.

კერძოვად ასურთა დნობა მოიპოვა. გარემოება ჩქარა შეიცვალა. სახელმწიფოს ფინანსობა კრიზისმა უკიდურესობას მიაღწია. დიწყო რიგ-რიგად გაფიცვები. მიმოსვლის ჩამოქვეითება, შიმშილი... აქ კერძოვად და მისმა იდეოლოგმა თანამშრომლებმა ვერა გააწყვეს რა. დაიწყეს შეერთებაზე ოცნება. ბურჟუაზიის სისხლს თანამშრომლობა.

იფლისის 18-ს კერძოვად ბრძოლის ევლზე შეტევა დაიწყო. ამ დღიდან დადგა საბედისწერო მომენტი. რუსის ლაშქარი ევლდგან დამარცხდა. გერმანეთმა დრო იღებდა და მზავდა ადგილის შემოარღობა რუსეთის საზღვრის. აიღო ქ. რიგა და პეტროგრადს ემტყვება. კერძოვად მოსკოვის შუაბა გამართა, რომელსაც რევოლუციურ ორგანიზაციების და პოლიტიკურ მიმართულების წარმომადგენლები დესურდენ. მოსკოვის თათბირზე ბევრი ძვირფასი სიტუცია ითქვა, მაგრამ უმეტესობის თავდასხმევითა საწავლება ვერ გამოხანდა რა. ჩვენ ვსთქვივთ, რომ რუსეთში ვერცერთმა აქტიურთა ვა-

მოსულმა მიმართულებამ ვერ შესძლო სახელმწიფოური შემოქმედება.

სოციალისტი მართველები თავს იტყვენდენ ფინეთის და უკრაინის გამოსვლებზე, ცეცხლს აფრქვედენ მათ მიმართ, ხოლო ამ დროს დალუბესკენ გაქანებულ სახელმწიფოს ვერას შევლოდენ. გარემუ მტერი რუსეთს არღვევდა, დაქვევს უპირებდა. ხოლო ამ დროს დრ. მმართველობა კვლავ ძველი უსამართლობის ნაშთთა განმტყვევების ეწეოდა.

დრ. მმართველობა უსსტიკეს განცდის დღეებში იმ კითხვის გადაჭრას შეუდგა, თუ როგორ შეენარჩუნებია რუსის ექსპრობის მიტროპოლიტიის საქართველოში პირველობა. მიტროპოლიტი პლატონი ქართულ ეკლესიის მიმართ შხასანთხეგს მოსკოვის საეკლესიო ყრილობაზე. მისმარტვა სთქვა: „რუსეთის თავის ცხოვრებაში მუდარეველი დროა აქვს. ქვეყანაც, რომ დიქციეს, ცეცხლდ მოეკიდოს რუსი მინც ერთხელ გაეკოფულ გზით მიდის.“ დღეს ეს სინამდვილთ მტკიცდება.

ლიდავლ გამულიაშვილის სმუნას.

საქართველო ს ისტორია ნათლად მოწმობს, რომ ქართველი ხალხის სევეტი არასოდეს არ ყოფილა მოპყმინარი, მხიარული. ბუნდები და მოსვენებული ჩვენი შემტყინებები აშკარათ გვიჩვენებს, რომ ქართველ ხალხს, განგება და უკუღმართი წუთისოფელი ერთ გაცივებაში ათასჯერ აატირებდა ხოლმე. ყოველივე ეს მართალია, მაგრამ ქართველი ერი დამოუკიდებულობის დაკარგვამის ომერი წუთისოფლისიგან მიყენებულ ტირილს ტრილიად არ ადებდა და მას მამარტება რანდული გენიოსობით ემბობდა და სწირად ტირილს ლხინად აქცევდა ხოლმე. მეტსაც ვიცავდ გამოწვეული მუშაობა, მუშაობაზე არ მიანდა ქართველ ერს. მეტსამეტე საუკუნის დასაწყისიდან ერთბაშად და მოლოდინელად, სულ სხვა ყიდაზე, შეიცვალა ქართველი ხალხის შინაური და გარეული ყოფა-ცხოვრება. საუკუნოებით განმტყვევებული და შესისხობრეებული ეროვნული სახე მართვა-გამგებობის ვერგება და ფილდმა მეტროპოლიტებმა, არც ავიცა და არც აცხელა, და შეერთების მეორე დღევე აღმოფხვრა ქართველი ხალხის სულისა და გულისაგან. ამ საუბედურო მოვლენის სიმწვევე იგრძნო ისე მართა ჩაუქარა მას ხელ-ფეხში მძიმე ხელდები, რომ გასაქანი არც მარტყენ მისცა და არც მარტყენი. ძალით ნახანება აღმართმა თავისი გაიტანა და ქართველი ერი უკუღმართ და დამლუბებლ ახალ წეს-წყობილებას თანდათან შეეწეა, ასე რომ თავის საწევარი ზნე და ჩვეულება მოლოის თითქმის მთლად დაივიწყა. ცოტა ხანს რომ კიდევ საქმე ასე გაგრძელდებოდა, ქართველი ერის გადაგვარების ულ-მოძელი პროცესი ვარის ბჭეში ადგა. ამ უმეტესობისგან ჩვენი ხსნა რჩეულმა ქართველებმა დივსს თავზე. რასაც რომ თოფხარბანანია და ორპირი ბასრი მახვილი ვერ გაეყვებდა, ის პატარა კალმის წევრმა შესძლო. მეტსამეტე საუკუნის მეორე ნახევარმა იხსნა დალუბესკისგან ქართველი ერი. აი ამ ხანაში, სხვა რჩეულია შორის, განგებამ მოგვცა ჩვენი ჩვენი მოწინააღმდეგეები, ილია ქვეყანის სახელ-წოდებით. მისმა იეროქონის საყვარელო დასაწავლობისა: აუყვევებელი მდგლო, აცხადებულა მთები, მამული საყვარელი შენ როსდა აყვევებებ? სადა-თას ძილში მყოფი ქართველი ერი, ამ უკუნებანზე მდგომ შეუფიქრო, შეუხანა, გონზე მოიყვანა და თავის დაკარგულ

ქართული პრესა.

კავკასიის ადმინისტრაციული გადაწყვეტილება.

ამ სათაურით გამო. „საქართველოში“ (№ 188) მოთავსებულია გ. ვ. ს. წერეთლი, რომელმაც ავტორი არჩევს ჩვენთვის, ქართველთათვის, ფრიად მნიშვნელოვან პროექტს კავკასიის ადმინისტრაციული გადაწყვეტილების შესახებ.

„საშინაო საქმეთა სამინისტროდან ამირ-კავკასიის კომიტეტმა მიიღო დამხმარებული პროექტი კავკასიის გუბერნიისათვის გადაწყვეტილება. ეს პროექტი პეტროგრადის საგანგებო კომისიის წევრთა უმრავლესობას მოუწონებია, რომელმაც დამუშავებულ კრების კანონის შემადგენელ თათბირში მონაწილეობდნენ ქართულ, სომხურ-თათრულ პარტიების სახელით.

პროექტის ავტორი და შინაკუთურის პარტია ყოფილა...

ამ პროექტით, სამინისტროს რომ მოუწონებია, ამირ-კავკასიაში იქნება სამი ეროვნული ერთეული: ქართული-სომხური და თათრული. კერძოდ სომხებისათვის ელისევეტოლი, ერევან თბილისის გუბერნიების და ყარსის ოლქს სკიბინ და ახალ გუბერნიას აარსებენ: ალექსანდროპოლისს და განმასიას. არას ვამბობთ იმაზე ჩვენ, თუ როგორ ენება ასეთი გადაწყვეტა თათარ-თურქთა ეროვნულ, პოლიტიკურ და ეკონომიურ ინტერესებს—ეს მათ უკეთ იციან—ჩვენ კი მოვალეობით ვართ მიუპქით ქართველი ერის ყურადღება იმ გარემოების, რომ ბუნდებიდენ, გეოგრაფიულად, ეკონომიურად, კულტურულად და ისტორიულად მთლიანი საქართველოს ტანის დაქარსა და დასახინების საფრთხე არსოდეს არ ყო-

